

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1614

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

2541

C A S U I S T I C I .

2542

*ritum sandum. Credo. &c. Se-
quuntur Orationes variae et Exa-
mina cum Clericorum, tum Laico-
rum, quorum pleraque partim in
Poenitentiali Halitgarii Camerac.
partim in aliis a Job. Morino ad
calcem Operis de Poenitentia re-
latis sparsim leguntur.*

*III. fol. 114. p. 2. alia, sed
aeque vetusta manu sequitur For-
mula Confessionis, quae initio: Con-
fiteor domine pater celi et terre
coram hoc sancto altario tuo et isti-
us loci reliquiis et coram hoc sacer-
dote tuo &c. Additur Responsum
Sacerdotis hoc initio: Fili mi. Te-
stis tibi sit christus filius dei uiui
&c. atque in hoc Responso Codex
abrumptur.*

Ambit illum utrinque Mem-
brana Fragmentum de Musica
Sec. XII. exaratum complectens,
quod quidem in nullo veterum
Latinorum, quos bono numero
inspexi, deprehendere datum est.
Itaque Specimen quoddam inde
transferam. *Sistema quid est? In
colis uel commatibus diaistema di-
cimus. Sistema in particulis per-
feccioribus. seu toto peryodo. Nam
diaistema est spatium quotlibet sono-
rum quo particula complectitur. id
est quo acuta et grauior vox inclu-
ditur. (Ita quoque definit Mart.
Capella de Nupt. Philolog. L. 9.
edit. Plantin. Rapheleng. 1599.
p. 321. 8.) Sistema tocius spatium
meli. Item sistema sunt species
tetrachordorum. pentachordorum.
octochordorum. que modis singulis
suas dant species. &c. Scriptorum
de Musica Latinorum mediæ aevi*

*Elencum habes in Fabricii Bibl.
L. II. ad v. Berno.*

DCLXX.

Codex membraneus lat. Sec. 576
XII. Folior. nunc 61. 4. non una
manu, commode tamen perscri-
ptus et rubricis distinctus continet:
I. Breves Institutiones Vitae Pa-
storalis pro rudioribus Sacerdoti-
bus, quarum initium: *Uenerabilibus
sacerdotibus. N. et N. Ricardus
eorum deuotissimus. Viam nostram
sepi (sepiri?) lapidibus, transitum
sub pallio breui et angusto, et ex-
peccationem secunde stole cum gau-
dio. Recolo uos a me postulasse
quod breuem uobis doctrinam da-
rem suscepito officio sacerdotali ma-
xime erga subditos in penitentiis in-
iungendis &c. Ordo in tra&tatio-
ne promittitur sequens: Primo
scilicet qualiter homo nascitur. Se-
cundo qualiter peccat. Tertio que
sint genera peccatorum mortalium
in que cadit. Quarto qualiter ab
his resurgat. Quinto qualiter sit
iniungenda penitentia. Sexto qui
sunt articuli fidei quos quilibet cre-
dere tenetur. Septimo quibus ope-
ribus insistendum. Octavo cum qua
cautela sacerdotes populum sibi com-
missum regere debeant. Nono in
quo statu sint anime defunditorum
usque ad diem iudicij. X. de ge-
nerali resurrectione. Opportuna
sunt omnia, quae per decursum
traduntur; illud tamen singulare,
quod legitur fol. 4. p. 1. Sciant
itaque domini sacerdotes quod ipsi
peccata non dimittunt, sed osten-
dunt*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1614

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

2543

C O D I C E S

2544

dunt esse dimissa. De Autore Richardo quod dicam, non habeo, nisi quod Anglum putem; video enim apud Fabricium, Tannerum que hujus nominis quendam Canonum Reg. Londinensem Tractatum de Poenitentia, alium Doverensem Tractatum ad Sacerdotes, tertium dictum Magnum seu Wethersbed opus Poenitentiale seu Summam Sacerdotalem reliquisse. Certiora e Codicis plurium collatione pendent. Aevum tamen partim ex iterata Corporis Decretorum citatione, partim inde elicio, quod fol. 9. p. 2. narratur: Terra ierosolimitana modo merito peccatorum nostrorum a salatino vastari. Unde Richardus vix ante penultimam Sec. XII. Decadem scripsit. Finit ille: Ecce de statibus hominum et de doctrina sacerdotum breuiter dicta sufficient &c.

II. fol. 13. Sine nomine Autoris Karthaginis Liturgica de omnibus divinis Officiis et Ritibus in Ecclesia, Choroque per anni decursum observari solitis, incipiens a Septuagesima hoc modo: Quare LXX. celebratur? Ideo ut quemadmodum populus dei qui pro suis peccatis in babylonia que interpre-

*Adde meri tantum quo possint cuncta recundi (recondi)
Tota nocte mero facies maceretur in illo &c.*

qui ad Articulum de Asaro pertinent. Sequitur de Abrotano, Allio, Absinthio, Aloe, Apid, Atriplice &c. ubi in Edit. cit. Artemisiam Abrotanum, Absinthium, Urtica, Allium, Ruta &c. excipit.

Mansum confirming adipi tundendo uetus.

Le-

tatur confusio detentus est captiuus sub numero septuagenario. quo numero completo reuersus est in iherusalem. que interpretatur visio pacis. ita et nos &c. Ultima Quaestio: Quare lectio cessat in completorio? Autorem nostrum sua ab Amalario Fort. mutuatum esse conferenti patet.

III. Fol. 31. Poema de Virtutibus Herbarum ἀκεφαλον, uno, ut videtur, multatum folio. Lucem primum vedit Neapoli 1477. 4. sub Aem. Macri nomine, non fane Macri illius Ovidio στύχον, cuius Scripta, ut notum, diu intercidere, sed Barbari cujusdam Walafrido Strabo, qui a. 849. obiit, posterioris; in Articulo enim de Lubistico sive Ligustico nominatim Strabi in Hortulo de hac Planta dicta rejicit. Adi magni Halleri nostri Bibliotbecam Botanicam T. I. L. 3. p. 215. ubi plura de Nostro, ejusque Editionibus. Veneta per Bernardin. de Vitalibus 1508. 4. quae mihi objacet, pro Macri nomine Marci Aemilii nomen manu adjectum habet. Alii ad Odonem quendam referunt. Nobis incipit Poema ab his versibus:

Itaque Exemplaria non conveniunt; putem tamen Autorem primitus Alphabeti ordine processisse. Codex noster in Sinapi abrumptur hoc versu:

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1614

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

2545

C A S U I S T I C L

2546

Lectio[n]is varietatem non deesse, facile arbitrabere.

DCLXXI.

311 Codex chartaceus germ. Sec. XV. Foliorum 196. f. per duas columnas sat bene exaratus, rubricis distinctus, et prævia in membrana Pictura Autorem ad populum verba facientem exhibente ornatus ita minio inscribitur: *In namen gotes amen Incipit prologus der sum Johannis des decretz amen.* Autor hujus Operis latine inscripti *Summa Confessorum* est *Johannes de Friburgo O. P. Lectoris officio diu in Conventu patriae urbis functus, unde, ut in Scriptt. O. P. T. I. p. 523. dicitur, Lectoris agnomen affetavit, si quis tamen munera sui nomen affetare possit.* Obiit Vir hic praesenti Opere de aevo suo rudi bene meritus a. 1314. Opus ipsum plurimis exemplis per bibliotecas diffusum, et fortasse vivo etiamnum Autore in linguam Teutonicam συντομως traductum est a Bertholdo ejusd. Ord. Lectorre Norimbergensi; non enim est, cur Bertholdum Teutonem in Scriptt. O. P. T. I. p. 431. a Bertholdo Teutone T. I. p. 722. distinguamus, cuius notitiam e Lambecii L. II. p. 814. atque adeo e Cod. praesenti haufere Quetifus et Echardus. Atque, ut emendemus et suppleamus ea, quae Viri hi solentes, sed a fodilibus suis Germanis parum adiuti in desideratis reliquere, notet Lector, *Summam*, quam illi ab

aliis decepti, ut primam *Summae Johannis* editionem, Reutlingae per Job. Otmar 1487. f. adferunt, non esse *Summam Johannis* sed *Summam dictam Ruidum*, in cuius Prologo legitur: *Est etiam quidam liber qui vocatur summa Johannis Friburgenſſ. maior uel summa confessorum compilata per Reuerendum lectorum conuentus Friburgenſſ. in brisgau dio ordinis supradiſi tante auctoritatis quod dominus papa Johannes XXIX. (l. XXII.) qui fuit subtilis indagator iuris cum memoratam summam perlegeret dixit fratrem qui iſtam summam collegit reputo unam esse de melioribus personis totius ecclesie. Subdit autor Prologi: a qua etiam multa recepi.* Deinde, latuisse Bibliographos illos omnino seriem genuinarum *Summae nostrae* editionum, quam hic e penu mea depromo: Anno 1472. Augustae per Job. Bämller. germ. f. 1476. ibid. typo Günth. Zainer. lat. f. 1478. ibid. per Job. Bämller. germ. f. 1480. ibid. per Ant. Sorg. germ. f. 1482. ibid. per Eund. germ. f. 1489. ibid per Job. Schönsperger. germ. f. 1491. Magdeburgi dialecto Germ. inferior. f. 1495. Augustae per Job. Schönsperger. germ. f. 1498. Norimbergae per Ant. Koberger. lat. f. Et eod. anno Magdeburgi per Maurit. Brandis dialecto Germ. infer. f. Addo optimum Maitairium linguae germanicae ignarum primam harum Editionum Johanni Nach inscripsisse, quod in Titulo Indicis praemissi lege.